

*Jose Serofia Palma,
Cebu (Fülöp-szigetek) érsekének homíliája*

Először is szeretném átadni nektek a béke és az öröm üdvözlését, amelyet a Fülöp-szigetekről, pontosabban Cebuból hozok. Ugyanis ez a város volt a házigazdája az 51. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak, és ez a város a kereszténység bölcsője a Távolszigeten. Országunk idén ünnepli azt, hogy a keresztény hit 500 évvel ezelőtt érkezett meg hozzánk.

Azsolártos a ma idézett részben így kiált fel: „*Igen, az Úr nagy dolgot tett, s mi mennyire örültünk neki*” (Zsolt 126). Örülünk, hogy együtt lehetünk eminenciás Erdő Péter bíborossal és az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus több ezer résztvevőjével. Számomra különleges öröm ez, mert katedrálisunk védőszentje, amelyben pappá szenteltek, Árpád-házi Szent Erzsébet. Mindannyian örülünk, hogy szeretett szentatyánk, Ferenc pápa fogja bemutatni a záró szentmisét szeptember 12-én, a szeretet napján.

Kedves testvéreim, ma mindannyian örülünk annak a csodának, hogy az Úr a világjárvány ellenére összegyűjtött bennünket itt, a nagymúltú és gyönyörű Budapesten, hogy elmélkedjünk és ünnepeljünk az Eucharisztia csodálatos ajándékát. Ebben a szentmisében Szent Márk, Szent István és Szent Menyhért kassai vértanúkat is ünnepeljük. A liturgia ma azt is kéri tőlünk, hogy gondolkozzunk a békéről, arról a békéről, amelyet egyedül Isten tud adni. Itt most hadd osszak meg veletek néhány gondolatot a békéről:

1. Isten békéje abból fakad, hogy Isten családjának része vagyunk. Az idei Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus mottója: „*Minden forrásom belőled fakad*” (Zsolt 87,7). Ebben a rövid részben azt olvassuk, hogy az Úr dicséri Jeruzsálemet, mivel Jákob összes lakóhelye fölött áll, mert ezt a várost maga az Úr alapította. Jeruzsálemnek ezt a kiváltságos helyzetét azonban az Úr kiterjesztette minden nemzetre, még a város ellenségeire is azért, hogy mindenki azt mondja: „*ez ott született*”. Így, amikor minden nemzet Jeruzsálemmel együtt megismeri és éli azt a ren-

det és békét, amelyet Isten akar, akkor „*Körtáncban éneklik: Minden forrásom belőled fakad*” (Zsolt 87,7), mert a teremtés elérte célját.

Kedves testvéreim Krisztusban, amiről a zsolttáros beszél, az minden szentmisén megvalósul. Minden szent áldozatot azzal kezdünk, hogy elismerjük, hogy együttlétünk forrása az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Azt is megvalljuk a Szentháromságnak, hogy „minden forrásunk benne és belőle fakad”. A szentmise legelején elengedjük a társadalmi státuszunkat és mindazt, ami megoszt bennünket, hogy a hívek közös családjává válhassunk. Minden szentmisében, amelyben elengedjük a címeinket és testvéreknek nevezzük egymást, arra is kérjük az Urat, hogy általa „a mindenható Atya fogadja el az én áldozatomat és a tiédet”. Ezt a családi tapasztalatot éljük meg minden alkalommal, amikor felajánljuk és ünnepeľjük az Eucharisziát, és ebben tudjuk igazán megtapasztalni azt a békét, amelyet egyedül Isten tud megadni. Ahogy régebben Jeruzsálem forrásaiból béke fakadt, ma minden alkalommal, amikor felajánlják az áldozatot, minden oltáron béke fakad, mert minden Eucharisziában Isten családjává válunk, „*választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul kiválasztott nép vagytok, hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből meghívott benneteket csodálatos világosságára*” (1Pt 2,9).

2. A béke nem jelenti a fájdalom és a szenvedés hiányát, hanem Isten jelenlétének felismerését a fájdalomban és a szenvedésben. A mai evangélium egy részlet a Jézus és Máté közötti missziós beszélgetésből. Az előző igeversekben Jézus az üldözésről beszél, amikor „az emberek bíróság elé állítják, a zsinagógákban megostorozzák, helytartók és királyok elé hurcolják őket”. Mégis mindezen fájdalom és szenvedés ellenére az Úr arra biztatja apostolait a mai evangéliumban, hogy ne féljenek és ne aggódjanak, mert, ha az Isten számon tartja a verebeket, mennyivel inkább engem és téged, akik bensőséges kapcsolatban vagyunk mennyei Atyánkkal. Mihelyt tudatosítjuk magunkban, hogy az Atya gyermekei vagyunk, semmilyen fájdalom vagy szenvedés sem tudja megzavarni vagy elpusztítani azt a békét, amely Isten szívéből fakad, mert „*ha Isten velünk, ki ellenünk?*” (Róm 8,31). Még, ha sok helyen a Covid továbbra is jelen van, mivel Isten velünk van, nem hódolunk be a félelemnek, hanem kitartunk a hitünkben. Így Pál apostollal együtt mi is bátran megvallhatjuk, hogy „*mindenfelől szorongatnak minket, de össze nem zúznak,*

bizonytalanságban élünk, de kétségbe nem esünk. Üldözést szenvedünk, de elhagyatottak nem vagyunk. Földre terítenek bennünket, de el nem pusztulunk” (2Kor 4,8–9).

A békével kapcsolatos két szempontunk: a béke, mint Isten családjához tartozás és a béke, mint Isten jelenléte a fájdalomban és a szenvedésben tökéletesen megvalósult Szent Márk, István és Menyhért életében. Szent Menyhért lengyel arisztokrata családba született, mégis otthagya kiváltságos életét és csatlakozott Jézus Társaságához (a jezsuita rendhez). Szent István Menyhérthez hasonlóan belépett a jezsuitákhoz, pedig élhetett volna szülőföldjén, Erdélyben is. Szent Márk, aki a különböző misszióit egyetlen apostoli tevékenységnek tekintette, jó kapcsolat ápolta a kálvinistákkal, soha nem kezelte őket ellenségnek, hanem testvéreknek Krisztusban, akik mégis szörnyű gyilkosságot követtek el ellene. E három kassai vértanúnak az élete arra tanít ma bennünket, hogy a béke nagyon is elérhető a fájdalom és a szenvedés ellenére is, amíg a szívünk legmélyén e család részei maradunk, amely élő vizet merít Mennyei Atyánk forrásából.

Luis Antonio Tagle bíboros a fülöp-szigeteki kereszténység 500. évfordulója alkalmából a Vatikánban mutatott be szentmisét, melynek témája a továbbadandó ajándék volt. Ennek során a pápának szánt üzenetében úgy fogalmazott, hogy: *„Az ajándék ajándék kell, hogy maradjon. Meg kell osztani valakivel. Ha megtartjuk magunknak, nem lesz többé ajándék.”*

Kedves testvéreim, az Eucharisziában bőségesen megáldottak és betöltöttek bennünket Isten kegyelmének forrásai, ezáltal meghívást kaptunk arra, hogy a béke csatornáit legyünk mások számára. Akár egy forrás, amelynek vize szabadon folyik, megöntöz és betölt minden teret, amelyet elér, úgy mi is sugározzuk Isten békéjét a Föld minden nemzetének, bárhol vagyunk is. Isten békéje legyen velünk mindig e küldetésünk során. Égi Édesanyánk, a Béke Királynője járjon közben mindannyiunkért. Ámen.